



۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۵
شماره ۲۸۵

ویژگی های ظاهری

طول بدن ۲۸ تا ۳۳ سانتی متر
دلیجه کوچک، اندکی کوچک تر و لاغرتر از دلیجه معمولی است
و بال هایش اندکی باریک تر و کوچک تر
و همچنین ناخن های سفید رنگ دارد.
طول بال ها ۵۸ تا ۷۲ سانتی متر
نرها، روی تنه قرمز بلوطی، خاکستری، شاه پره های اولیه
و ثانویه سیاه و دم خاکستری است که در انتها نوار سیاهی دارد.
همچنین سر خاکستری رنگ دارد.
در پرنده ماده، روی تنه قهوه ای با خال های فراوان تیره رنگ
دید می شود و دم قهوه ای بلوطی که انتهای آن سیاه است.

پرنده نر



پرنده ماده

خصوصیات رفتاری

پرنده ای اجتماعی است
بال زدن های سریع تر از دلیجه معمولی دارد.
برخلاف سایر شاهین ها در جا بال زنی نمی کند.



وضعیت حفاظت

در معرض انقراض

پراکندگی در جهان



دلیجه کوچک در آسیای میانه تا
شمال چین، اطراف دریای مدیترانه،
جنوب اروپا، خاورمیانه و آفریقا
پراکندگی دارد.

پراکندگی در ایران



به صورت تابستان گذران معمولاً
در شمال، مرکز و شمال شرق کشور
و همچنین غرب زاگرس و جنوب تا
استان فارس دیده می شود.

جوجه آوری

از اوایل تا اواسط اردیبهشت
بین ۴ تا ۶ تخم سفید تا نخودی رنگ پریده
با خال های قرمز مایل به زرد و گاهی لکه های
قرمز یا قهوه ای مایل به قرمز می گذارد.
باز شدن تخم ها ۲۸ تا ۲۹ روز طول می کشد.
جوجه ها تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به
والدین هستند.
در ۲۸ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی
همچنان تا چند هفته پس از آن در کنار والدین
باقی می مانند.

تغذیه

بیشتر از حشرات تغذیه می کند، اما
گاهی به شکار پستانداران
و پرندگان کوچک، مارهای کوچک،
مارمولک ها و قورباغه ها می رود.

در شماره ۲۵۹ کوله پستی دلیجه
معمولی را معرفی کرده بودیم

نکته